

moralske Maalestok, er vi i Stand til at erfare, hvad der er Natur og hvad der er Kunst hos Kvinden, at de to Køn er forskellige, kan der næppe være Tvivl om, og jeg begriber ikke, at De nogensinde har kunnet misforstaa mig saa grundigt. Jeg maa atter gentage: netop fordi jeg mener, at Kvinden repræsenterer den anden Part af Menneskelivet, er det nødvendigt, at hun ogsaa er medbestemmende i alle Samfundets Anliggender.

Johanne Meyer.

Moderne Verden

er et nyt Modeblad for Dame- og Børne-toiletter og nydelige Haandarbejder. Det fremtræder i en overordenlig tiltalende Form med mange Billeder. Det har foruden alle de Fordele, en almindelig Modejournal kan give, tillige den, at Anvisningerne til Dragterne synes lette at forstaa, Farverne og Toiletterne er smagfuldere og meget mere tiltalende end vore tyske Modejournalers. Forlæggerne, Dhrr. Gravenhorst, København, og F. Beyer, Kristiania, har da ogsaa lagt Foretagendet saaledes, at „Moderne Verden“ ikke alene passer for Dameskræddere af Faget, men for enhver Kvinde, der syr sit Tøj i Hjemmet. Desuden er det umaadelig billigt; det koster kun 2 Kr. hele Aaret (6 Hefter). Der er udkommet 2 Hefter, som indeholder et Utal af Billeder, Moderevuer, Modebreve og tillige smukt underholdende Stof.

For Husmødre.

Der er i denne Sæson fremkommen en ny Konstruktion af Lamper, som vil glæde Husmødre; thi den bruger kun for 2 Øre Petroleum i 24 Timer. Lampen egner sig især til Entréer og Korridøer, som i København i tusindvis ligger i et ægyptisk Mørke. Lampen, som ophænges paa Væggen, ligner et smukt lille Gasblus med Kuppel. Den koster 1 Kr. 50 Øre og faas hos Schichtkrull, Amagertorv.

Otta Brønnums Koncert

blev, som man havde ventet, en virkelig Succes. Naturligvis havde hendes mange Venner og talrige Velyndere givet Møde den første Aften, og allerede ved hendes Indtrædelse hilstes hun med begejstrede Bifaldsklap.

Hendes rene og klare Sopran griber Sindene med en underlig Magt, og hun besidder det store Fortrin, ved Siden af Stemmens udmærkede Uddannelse, at hun lader Teksten komme til sin Ret. Koncertsangerinden forstaa, at det er Musiken, der er Ordets Tjener, derfor vil hun fremfor nogen anden blive en populær Sanger, thi det brede Publikum forlanger at høre Ordene, det er kun igennem dem, at de kan forstaa Musiken.

Efter Forlydende paataenker Frøken Otta Brønnum at gæste Provinserne, saa de mange Musikelskende i Provinserne bør sikre sig hendes Nærværelse i de Byer, som er saa store, at der kan ordnes Koncerter.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.

Vejen blev mere og mere stejl, til venstre havde de en spaltet, rødgraa Klippevæg, til højre de yndigste Skovpartier med stejle Skrænter og dybe Dale, og overalt, hvor der blot var en Haandfuld Jord paa Klippen til at fæste Rod i, knejsede Fyrre og Grantræer.

„Vend Dem om,“ sagde Ottilie, da de havde naaet Vejens højeste Punkt. Forpustede stansede begge og saa sig omkring. Dybt under dem laa Kochelbjerget, og langt ude i Horisonten øjnede de Sternbergersøen, der laa og glimrede i Solskinnet. Luften var blaa, saa enhver Enkelthed fremtraadte med en forbavsende Tydelighed.

Doktor Moscheles havde aldrig haft Tid til at tænke paa Naturskønheder og aldrig Penge til at gøre nogen Rejse for. Det storartede Syn, der nu laa udbredt for hans Blik, fængslede og henrev ham paa en Gang; fuld af Taknemmelighed vendte han sig til Ottilie.

Hvor var hun smuk med de friske, røde Kinder og de straalende Øjne!

„Ikke sandt, det er et smukt Syn?“ spurgte hun.

„Jeg har aldrig set noget lignende,“ sagde han uden at tage Øjnene fra hende.

„Men nu maa vi videre,“ udbrød hun, „vi har kun et Par Skridt tilbage, se der, der er den allerede!“

Imellem Træernes Grene saa man Walchensøen; bag den afsluttedes Horisonten af mægtige, snedækte Bjerghøjder.

Ottilie løb ned ad det lille Stykke, de havde tilbage af Vejen, og som skraanede stærkt, Doktoren bagefter, og nu stod de, tavse og betagne, ved Søens Bred.

Fra Vandet lød en sagte Mumlen, og paa de smaa, krusede, knap synlige Bølger, sitrede hurtigt skiftende Lysglimt.

Ophøjet som Døden, kolde og tavse som den, ragede de høje, i Sne og Is stivnede Bjergtoppe frem over de lavere, grønklædte Klipper, som paa den modsatte Bred omkransede Søen.

Til højre og til venstre for Søen og bag ved de to stille Beskuere hævede mægtige, skovbevoksede Højder sig.

En ophøjet Ro hvilede over Naturen, og i gysende Andagt nærmede Ottilie sig tæt til sin Ledsager, der uvilkaarlig greb hendes Haand; et skærende Skrig bragte dem atter til sig selv, det var en Ørn, som med udbredte Vinger svævede imod de hvide, truende Bjergtoppe. Efter en lille forvirret Pause sagde Ottilie pludselig: „Det er vist bedst, at vi hviler os lidt, jeg er i det mindste ikke i Stand til straks at gaa den samme Vej tilbage, vi har været en hel Time om den.“

„Jeg“, sagde Doktoren muntert, „jeg er ikke en Smule træt, og kunde gaa, om det saa skulde være til Bjergene paa den anden Side af Søen. Men se, der ligger et Beværtningssted, lad os gaa derind.“

En net Pige med spillende brune Øjne aabnede Døren, hilste venligt paa Ottilie og spurgte, hvad Herskabet ønskede.

„Naa, De er her endnu, Fanny? og De mente dog allerede i Sommer, at De ikke kunde udholde en Vinter til i denne Ensomhed, sagde Ottilie venlig.

Fanny smilede lykkelig. „Jeg havde

ogsaa tænkt paa at rejse tilbage til München, men Josef vilde ikke give slip paa mig; han mente, at dersom jeg ikke fandt det altfor kedeligt her i Byen, saa kunde vi jo tale med Præsten om Brylluppet. Og naar Josef holder af mig, saa foretrækker jeg rigtignok tusende Gauge Kedsomheden her for al den Munterhed derinde i München, hvor han ikke er. — Med hvad maa jeg opvarte Dem?“

„Jeg vil gerne have et Glas Mælk! Doktoren drikker vist Øl.“ Fanny gik ud, og de satte sig ned i den tarvelige Stue ved Træbordet, lige over for hinanden.

Doktor Alfred Moscheles havde gjort en anden uhyre interessant Opdagelse: der gaves altsaa kvindelige Væsener, der holdt mere af Ensomheden med den elskede, end af den store Verdens Fornøjelser. Naar en Opvartningspige fra München kunde tænke saaledes, hvor meget mere maatte saa ikke en højtdannet Kvinde . . . men nej, det stod for ham, som om han en Gang havde læst, at den moderne Opdragelse . . . aa, han vilde ikke tænke mere derpaa. Fanny kom nu med Mælk og Øl, samt et lille Glas, hvori der var noget lyst flydende.

(Fortsættes.)

Meddelelser.

Kvindelig Fremskridtsforening afholder Bal Mandag den 13. November Kl. 9—2, Østergade 15. Balbaand faas Bestyrelsesmedlemmerne samt ved Indgangen.

Mandag den 20. November Kl. 8½, Vestergade 9, holder Frøken Helene Berg Foredrag om „Forebyggende og opdragende Virksomhed blandt unge Piger“.

„Smaabørns Vel“, som omstaaende anmoder om Hjælp til Vinteren, kan vi ikke undlade at give vor anbefaling, navnlig fordi Foreningens Damer ikke nøjes med en enkelt Undersøgelse af fattige Hjem, men ofte igen nem flere Aar tilser dem for at hjælpe Børnene.

AVERTISSEMENTER.

Kvindelig Fremskridtsforening

afholder Bal Mandag den 13. November fra 9—2 i Lokalet, Østergade 15. Entré for Medlemmer 25 Øre. Besøgende indført ved et Medlem 50 Øre. Balbaand faas hos Bestyrelsesmedlemmerne samt ved Indgangen.

Møde for Kvinder

afholdes Onsdag den 22. November Kl. 8 Aften i Arbejderforeningens store Sal, Nørrevoldgade 92.

Frk. Helene Berg vil tale om „et forebyggende Arbejde blandt unge Piger“. Efter Foredraget Diskussion. Entré 10 Øre.

FRANSK.

Kursus og Enetimer for Beg. og Viderek.

W. E. Siesbye,
Skindergade 30.

Københavns Folkehøjskole

aabner den 2. November i sit ny Lokale, H. C. Ørstedesvej 29, et 6 Maaneders Kursus for voksne af begge Køn. Program udleveres paa Skolen samt hos Boghandler Schønberg, Kronprinsensgade 2. Indmeldelser modtages af undertegnede Forstander, som træffes daglig 12—1.

Morten Pontoppidan.